

מ"ת 25720/02/15 - מדינת ישראל נגד ואיל עבד אל פתאח

בית משפט השלום בעכו

15 פברואר 2015

מ"ת 25720-02-15 מדינת ישראל נ' עבד אל פתאח(עציר)

מ"ת 25696-02-15

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המבקשים
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
ואיל עבד אל פתאח (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד תורג'מן

המשיב - הובא

הסניגור - עו"ד כנאענה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

במסגרת עובדות כתב האישום נטען, כי המשיב החזיק בקצת למעלה מ-32 ג' נטו סמים מסוג חשיש המחולקים ל-17 חתיכות, וכן בקבוק המכיל 34 כדורי סם מסוג MDMA.

כמו כן, המשיב נמצא כמי שמחזיק על גופו סכום של 1130 ₪ ובביתו מוסלק בתוך גרב סכום מזומן בסך של 5,000 ₪, וכן בתוך ארנק ולצידו פנקס עם פירוט עסקאות הרשומות בקודים המצביעות על עסקאות בסמים.

המבקשת מפנה לחומר החקירה המקיים את הראיות לכאורה אשר יש בהן פוטנציאל להרשעת המשיב בעבירה המיוחסת לו.

כמו כן, מפנה המבקשת לסוג העבירה כמקימה עילת מעצר וכן להרשעתו הקודמת של המשיב בעבירת סחר בסמים, למאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו, כמקימים את עילת המעצר.

לעומת זאת, הסניגור חולק על חלק מהראיות וטוען, שבכל מקרה ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. לדבריו, המשיב אישר כי החזיק בסמים אותם מצא מחוץ לבית, ואולם מדובר סמים לצריכתו העצמית. הפנקס שמבסס לכאורה ועפ"י הנטען ביצוע עסקאות בסמים אינו שייך לו, ואילו הכספים שנתפסו מקורם בעזרה של בני משפחה לצורך טיפולי פוריות.

אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי כמויות הסמים שנתפסו אצל המשיב מקימות חזקה סטטוטורית כי לא מדובר בסמים לצריכה עצמית. די בכך כדי להקים עילת מעצר סטטוטורית בעניינו של המשיב.

בהקשר זה אין לי אלא להזכיר שלא אחת בתיהמ"ש התייחסו לעבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית כאל עבירה שמקבילה בחומרתה לעבירה של סחר בסמים. ודברים אלה מדברים בעד עצמם לגבי עילת המעצר הברורה בעניינו.

הגם שיכולתי לסיים את ההחלטה כבר בשלב זה, רואה אני לנכון להוסיף, כי הסתירות שנתגלו בין גרסת המשיב לבין גרסת אשתו, בין גרסת האחרונה לבין גרסת בני משפחתה, הן לעניין הפנקס והן לעניין סכומי הכסף שנתפסו, הן סתירות שמחזקות אף הן את המערך הראייתי הלכאורי בעניינו של המשיב לגבי אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

בשים לב לקיומה של עילת מעצר ברורה אשר מתחדדת על רקע העובדה כי לחובת הנאשם מאסר על תנאי תלוי ועומד אם יורשע בתיק זה, בן 10 חודשים, ומאחר שהסמים נתפסו בביתו של המשיב, לא מצאתי מקום לשקול שחרור לחלופה המוצעת שכוללת מעצר בית - והרי העבירה בוצעה בתוך הבית, ולכן אין כל ערובה לכך שהמשיב ימנע מביצוע עבירה דומה כשהוא משוחרר למעצר בית.

במאמר מוסגר אוסיף, כי דברי הסניגור לגבי עמדתו המגוננת של האב (אביו של המשיב) היא הנותנת, מדוע אין לקבל אותו כמפקח ראוי.

לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו תיק 25696-02-15.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת